Rhetorices Elementa,

QUÆSTIONIBUS ET RESPONSIONIBUS *EXPLICATA:*

Quæ ita formantur,

UT

QUÆSTIONIBUS prorsus omissis, vel neglectis, RESPONSIONES solummodò integram *Rhetorices* Institutionem Tyronibus exhibeant.

Per GUIL. DU-GARD.
In Usum Scholæ *Mercatorum-Scissorum.*

EDITIO NONA.

Danda opera est, ut post hæc initia, ad incrementa quoque veniatur. Cypr. lib. 1. Epist. 5.

LONDINI,
Typis *F. Redmayne*, Impensis *Francisci Eglesfield*, ad insigne Calthæ in Cœmeterio Paulino, 1679.

DIGNISSIMIS,

SPECTATISSIMIS,

Ornatissimisque Viris,

MAGISTRO,

Guardianis, & Assistentibus Ampliſſimæ
Societatis MERCATORUM SCISSORUM,

Benigniſſimis Literarum

PATRONIS,

Hunc *Rhetorices* Libellulum, qualem qualem, in Juventutis gratiam concinnatum,

In perpetuum Obſervantiæ μνημόσυνον
D. D. D.

Societatis Veſtræ
Cultor Humillimus,
Guil. Du-Gard.

DIGNISSIMIS,

SPECTATISSIMIS,

Ornatissimisque Viris,

MAGISTRO,

Guardianis, & Assistentibus Amplissimæ Societatis Mercatorum Scissorum,

Benignissimis Literarum

PATRONIS,

Hunc *Rhetorices* Libellulum, quaslem qualem, in Inventuris gratiam concinnatum,

In perpetuum Observantiæ *unquam* D. D. D.

Sedetur & esse

Cultor Humanitatis,

Guil. Du Gard.

TYRONI,

RHETORICES Studioſo.

TE monitum velim, nobis in animo non fuiſſe, omnia, quæ de *Rhetoricæs* Arte tradi ſolent (ſtudio enim multa omittimus) præcepta perſequi: Sed præcipua & maximi uſus Elementa, quæ tyronibus ſufficere arbitramur, in compendium ſolummodo redigere, & ad juniorum captum per * Ἐρωτήματα adeo plane & dilucide accommodare, ut & ipſi Socios mutuis interrogationibus utiliter exercere valeant, & minus fatigent Præceptorem. Creſcente ætate & judicio majorum Gentium Rhetoricos, qui hæc omnia accuratius tractant, adire licebit: his interea temporis, qualia qualia ſunt, Tyronibus fortaſſe, quibus ſolum inſerviunt, non ingrata, ſi libet, utere.

* *Quæſtiunculæ*

Iſtud porro animadvertendum eſt; Quæſtiunculas haſce, maximam partem, ad *Caroli Butleri* (τῆς μαγείτης) Rhetoricen

(quæ vulgò in Scholis teritur) formari, adeò ut nihil ferè in his κενοφωνίας occurrat, quod vel in eo non invenirl, vel ad eum non commodè referri posse videatur. Me ab aliis equidem nonnulla, ab illo verò omnia sumpsisse non diffiteor. *Ingenui* enim *pudoris est* (ut cum *Plinio* loquar) *fateri per quos profeceris.* *Butlerus* Talæum quàm plurimis emendavit: Istiusmodi Quæstiunculæ (nisi meum me fallat augurium) *Butlerum* ipsum & faciliorem, & teneræ ætatis ingenio longè accommodatiorem reddent. Vix enim sine cortice supposito natabunt pueri, quorum captui se submittere juventutis formatores necesse est. His igitur delibatis, *Butlerum* ipsum, siqua de re hæsitaveris, consule.

Rheto-

Rhetorices Elementa.

CAPUT I.

Quæst. 1. *Quid est Rhetorica?*

RHETORICA est ars ornatè dicendi.

2. *Quot sunt partes Rhetorices?*

Partes Rhetorices duæ sunt: { Elocutio, & Pronunciatio, *v. c.* 20

3. *Quid est Elocutio?*

ELOCUTIO est interna exornatio orationis.

Quare dicitur *Interna?*

Dicitur Interna *ad differentiam pronunciationis, quæ est externa exornatio orationis.*

4. *Quotuplex est Elocutio?*

Elocutio duplex est: { Tropus, aut Figura. *Vid. Quæst.* 46.

5. *Quid est Tropus?*

TROPUS est Elocutio, quâ vox à nativâ significatione in aliam immutatur.

6. *Quot in tropo sunt considerandæ?*

In Tropo duo sunt considerandæ: { 1. Affectiones, & 2. Genera.

7. *Quot sunt Tropi Affectiones?*

Affectiones Tropi sunt quatuor: { Catachresis. Hyperbole. Metalepsis. Allegoria.

8. *Quid est Catachresis?*

CATACHRESIS est durior & injucundior verbi immutatio, cum scilicet nomen aliquod pro alio ponitur, in cujus locum non deductum esse, sed irruisse; non precario, sed vi venisse videatur: ut, *Virg.* Eclog. 7.

Vir gregis ipse caper deerraverat. i. e. *Dux gregis.*
Capitis nives; i. e. *cani capilli.*

9. *Quid est Hyperbole?*

HYPERBOLE est mendacium superjectio sive audacior Tropi superlatio, quæ augendo vel minuendo superat fidem.

N.B. *Mentitur Hyperbole, sed non mendacio fallit.*

10. *Quotuplex est Hyperbole?*

Hyperbole duplex est: { Auxesis, aut Meiosis.

11. *Quid est Auxesis?*

AUXESIS est, cum augendi aliquid & amplificandi gratiâ, verbum gravius, proprii loco, substituimus: ut, cùm *liberalem, magnificum*; *severum, sævum*; *improbum, sacrilegum* dicimus.

12. *Quid est Meiosis?*

MEIOSIS [seu Tapeinôsis] est cùm minuendi & extenuandi causâ, leviore utimur vocabulo, quàm res postulat; ut, cùm *adulatorem, blandum & affabilem*; *prodigum* aut *audacem, liberalem* aut *fortem* nuncupamus.

13. *Quid est Metalepsis?*

METALEPSIS est Tropi in uno verbo multiplicatio;

plicatio; quando nempe ex improprio significatur primò improprium, tum ex improprio illo fortè aliud improprium; atque ità deinceps, donec ad proprium veniatur, intercedente modò gradu transitum præbente: ut, *Virg.* Ecl. 1.

Post aliquot mea regna videns, mirabor aristas.

Hic per *aristas, spicas*; [per Synecdochen Membri] per *spicas, segetes*; [per Synecdochen iidem Membri] per *segetes, æstates*; [per Metonymiam Subjecti pro Adjuncto] per *æstates, annos*; [per Synecdochen Membri] intelligimus.

15. *Quid est Allegoria?*

ALLEGORIA est Tropi cohærentia, ubi nimirum ejusdem generis Tropi plures conjunguntur: ut, Ter. *Sine Cerere & Libero friget Venus*; i. e. *sine pane & vino friget amor.*

16. *Quid tenendum est in Allegoria?*

In Allegoria tenendum est illud, ut quo ex genere rerum cœperis, eodem desinas: secùs inconsequentia fœdissima fuerit.

CAP. II.

17. *Quot sunt Tropi Genera?*

TROPI Genera sunt quatuor: { Metonymia, Ironia, Metaphora, & Synecdoche.

18. *Quid est Metonymia?*

METONYMIA est Tropus Causæ ad Effectum; Subjecti ad Adjunctum; vel contrà: i. e. Effecti ad Causam, vel Adjuncti ad Subjectum.

Causa quid est?

Causa est, cujus vires est.

Quotuplex

Quotuplex est caussa?

Caussa est quadruplex: { 1. Efficiens; à quâ / 2. Materia, ex quâ / 3. Forma, per quam / 4. Finis, propter quam } res est.

Quarum duæ tantum priores hîc locum habent.

19. *Metonymia Caussæ quotuplex est?*

Metonymia Caussæ duplex est, { Efficientis, aut Materiæ.

20. *Quid est Metonymia efficientis?*

METONYMIA EFFICIENTIS est, cùm Inventor & Autor pro ipsis effectis rebus usurpatur: ut, *Mars* pro *prælio*; *Vulcanus* pro *igne*; *Neptunus* pro *mari*; *Ceres* pro *pane*; *Bacchus* pro *vino*; *Venus* pro *amore*; *Erulus* pro *historia* à Livio conscripta; *Virgilius* pro *Poëmate* à Virgilio *compositio*, &c. ut Ter.

Sine Cerere & Libero *friget* Venus; i. e. *sine pane, & vino friget amor.*

Lego Virgilium; i. e. Virgilii *opus.*

Sic etiam ponitur Instrumentum pro re effecta: ut, *Lingua* pro *sermone*; *Manus* pro *scriptura*; *Gladius* pro *cæde*; *Arma* pro *bello.*

21. *Quid est Metonymia Materiæ?*

METONYMIA MATERIÆ est, cùm nomen Materiæ pro effecto ponitur: ut, *Æs, argentum, aurum*, pro *ære, argenteo, vel aureo numismate*; *Ferrum* pro *gladio*; *Pinus, abies* pro *navi.* Hor. Od. 2 lib. 2.

Non domus & fundus, non æris acervus & auri
Ægrotæ Domini deduxit corpore febres.

CAP.

CAP. III.

METONYMIA EFFECTI est, cum ex effectis efficiens significatur: ut *Victoria naturâ insolens & superba est*; i.e. *insolentes & superbos reddit*. *Mors* pallida; *quæ pallidos reddit*.

N.B. Effectum est, *quod à caussa efficiente pendet*. Sic ponitur *scelus* pro *scelestum*, *scelerum machinator*. *Opus* pro *Auctore*:

Quas meruit pœnas jam dedit illud Opus;
i. e. Ovidius, *illius Operis Auctor*.

CAP. IV.

23. *Quid est Metonymia Subjecti?*

METONYMIA SUBJECTI est, cum nomen proprium rei subjectæ ad significandam rem adjunctam traducitur.

N.B. Subjectum dicitur *illud, cui aliquid quocunque modo aut inest, aut adhæret*.

24. *Quot modis fit Metonymia Subjecti?*

METONYMIA SUBJECTI fit novem modis, cum scilicet ponitur,

1. Subjectum pro accidente inhærente: ut,

Non tu plus cernis, sed plus temerarius audes,
Nec tibi plus cordis, *sed minus* oris *inest*.

Ubi *Cor* pro *prudentia*, quæ sedem habet in corde,

corde, (unde *prudentes cordati* dicuntur:) *os* pro *pudore*, qui se *ore*, i.e. *vultu* prodit.

2. Continens pro re contentâ. Sic *poculum* pro *potu*; *Crumena* pro *nummis*, &c.

3. Locus pro incolis: ut *urbs* pro *civibus*. *Invadunt* urbem *somno vinoque* sepultam.

4. Locus pro rebus in loco gestis: ut, Cic. de Orat. *Agè verò, ne semper forum, subsellia, rostra, curiámque mediteris*; id est, *Actiones Rhetoricas in foro, &c.*

Sic per Academiam, Lyceum, Tusculanum [*Suburbanum illud Gymnasium*] *intelligimus Doctrinam celebratam in* Academia *à Platone*, in Lyceo *ab Aristotele*, *in* Tusculano *à Cicerone*.

5. Possessor pro re possessâ: ut,

——*Jam proximus ardet*
Ucalegon——i. e. *Ucalegontis domus*.

Apud me, i. e. *Domi meæ*.

6. Dux pro exercitu: ut, Annibal *victus*, i. e. Annibalis *exercitus*.

7. Patronus, vel Advocatus, pro Cliente: ut, Cic. pro Cæcin. *Restituisse te dixit? Nego me edicto Prætoris restitutum esse*.

8. Res, quæ in tempore fit, pro ipso tempore: ut, *Messis* pro *æstate*. Virg. Ecl. 5.

Anne locum, si frigus erit, si messis, in umbrâ.

9. Nomen rei signatæ pro signo: ut, Virg. Ecl. 3.

Orpheáque in medio posuit, sylvásque sequentes; i. e. *Cælatos Orpheos, & sylvarum imagines*.

CAP.

CAP. V.

25. *Quid est Metonymia Adjuncti?*

METONYMIA ADJUNCTI est, cùm ex adjunctis res subjecta significantur.

N. B. Adjunctum *dicitur, quicquid alteri rei quocunque modo adhæret, aut cui aliquid quocunque modo subjicitur.*

26. *Quot modis fit?*

METONYMIA ADJUNCTI fit octo modis:

1. Cum nomina Virtutum ipsarum pro bonis viris, & Vitiorum pro malis, & multarum aliarum rerum pro personis, quibus adjunctæ sunt, usurpantur: ut, *Ex hâc parte* pudor *pugnat, illinc* petulantia. Ubi *pudor* pro *pudicis, petulantia* pro *petulantibus* ponitur, &c. Horat.

Virtutem *præsentem odimus* —— id est, *viros bonos.*

2. Res contenta pro continente; ut, *Virg. Æn.* 1. —— Vina *coronis*; i. e. *pateras vina continentes.*

3. Adjunctum temporis pro subjectis: ut, *Æn.* 1. *Aspera tum positis mitescent sæcula bellis*; i. e. *homines, qui istis sæculis vixerint. Temeritas est* florentis ætatis, *Prudentia* senectutis; i. e. *Juvenum & Senum.*

4. Signum pro re significatâ: ut, *Sceptrum* pro *Regno*; —*Fasces* pro *Magistratu*; *Toga* pro *pace*; *Arma* pro *bello*, &c.

5. Res locata pro loco: ut, *Te quæsivimus omnibus* libellis; i. e. *bibliothecis. Ludus* pro *circo.*

6. Antecedens

6. Antecedens pro consequente: ut, *discumbere* pro *cœnare*: *audire* vel *auscultare*, pro *obtemperare*: *Ultimus Troës*, pro *non amplius superstes vixit*, id est, *mortuus est*.

7. Consequens pro Antecedente: ut, *sepultus est*, pro *mortuus est*. *Evigilavit*, pro *dormivit*.

8. Connexum vel concomitans unum pro altero: ut *pedes tegere*, pro *alvum levare*: Annibal *ibi moratur*, pro *exercitus* Annibalis.

CAP. VI.

27. *Quid est Ironia?*

IRONIA est Tropus ab oppositis ad oppositum.

28. *Quomodo percipitur Ironia?*

Percipitur Ironia tribus modis; vel (1) *Pronunciatione*; vel (2) *Personâ*; vel (3) *Rei naturâ*: nam ejus earum dissentit à verbis, apparet mentem etiam iisdem dissentire.

29. *Quotuplicia sunt Opposita?*

Opposita sunt duplicia: { Disparata & Contraria.

30. *Disparata quænam sunt?*

Disparata sunt res quælibet naturâ diversæ: ut, *homo, lapis, liber, canis*, &c. Ideóque unum multis pariter opponitur.

31. *Contraria quænam sunt?*

Contraria sunt res sibi invicem naturâ repugnantes; ut, *Lux & tenebræ*, *Calor & frigus*: Ideóque unum uni pariter opponitur.

32. *Quid*

32. *Quid est Ironia à disparato?*

IRONIA A DISPARATO est, quando de personâ aliâ quidpiam dicitur, de aliâ intelligitur; sive affirmatum de utrâque, sive negatum de alterâ.

Affirmatum de utrâque: ut, *Ecl.* 3.

Tum credo cùm me arbustum vidêre Myconi,
Atque malâ vites incidere falce novellas.

Ubi per me intelligit Damœtam, seipsum nominans Menalcas.

Negatum de alterâ: ut, *Ovid.* Metam. 13.

—Nec in his quisquam damnatus & exul.

Ubi Ulysses Ajacem taxans, negat quenquam sui generis damnatum & exulem fuisse; sed illud tacitè Ajaci exprobrat, cujus pater Telamon & patruus Peleus, quòd Phocam tertium fratrem trucidâssent, exulabant.

33. *Quid est Ironia à Contrario?*

IRONIA A CONTRARIO est, quando ex contrario contrarium significatur: ut, Ter. *O salve bone vir, curâsti probè*: id est, *pessimè, curâsti negligenter.*

34. *Quid est Paralepsis?*

PARALEIPSIS est Ironiæ species, quâ affirmamus nos ea præterire, quæ tamen maximè dicimus. Ejus formulæ sunt; *Prætereo, mitto, taceo, fileo, relinquo, omitto, missa facio, prætermitto, relinquam, concedam*, &c. ut Cic. *Mitto* illam primam libidinis injuriam: *mitto* nefarias generi nuptias: *mitto* cupiditatis matris expulsam matrimonio filiam. Hîc simulatè quædam dicuntur prætermitti, quæ tamen diserte memorantur.

35. *Quid est Apophasis?*

APOPHASIS est Ironiæ species, qua negamus nos dicere aut facere quod maximè dicimus aut facimus: ut, Cic. Ver. 1. *Nec ea dico, quæ judicem, tamen infirmare non possis.*

CAP. VII.

36. *Quid est Metaphora?*

METAPHORA est Tropus à simili ad simile.

Nihil est autem in rerum naturâ, unde simile duci non possit, indidemque ideò & Metaphora: ut, *Princeps, Caput Reipublicæ.*

37. *Quot sunt Classes illarum rerum à quibus ducitur Metaphora?*

Octo præcipuæ sunt Classes illarum rerum à quibus ducitur Metaphora:

I. A rebus sacris & divinis: ut, *Homo bonus Deus.*

II. Cœlestibus: ut, *Virgilius Poetarum sol.*

III. Ab Elementis: ut, *Invidiæ flamma. Eloquentiæ flumen.*

IV. A Meteoris: ut, *Fulmen Orationis.*

V. A Mineralibus: ut, *Aurea secula. Ferreum pectus.*

VI. A Vegetalibus: ut, *Flos Nobilitatis.*

VII. Ab Animalibus: ut, *Angliæ insularum ocellus.* Latrant *Oratores, non loquuntur.*

VIII. A rebus Artificialibus: ut, *Appius Cymbalum mundi*, sic dictus ob garrulitatem. Sic dicimus: *Limare scriptum, Expolire Orationem, Amicitiam assuere*, &c.

CAP.

CAP. VIII.

38. *Quid eſt Synecdoche?*

SYNECDOCHE eſt Tropus partis ad Totum, contra; *i. e.* Totius ad Partem.

39. *Quotuplex eſt pars?*

Pars duplex eſt: { Membrum, vel Species.

40. *Quid eſt Synecdoche Membri?*

SYNECDOCHE MEMBRI eſt, quando ex Membro Integrum ſignificatur: ut, *tectum* pro *domo*; *Ridiculum caput*, pro *faceto & lepido homine*; *Mucro* pro *gladio*; *Dux* pro *exercitu*; *Anima* pro *homine*. Sic, *Numerus Singularis* pro Plurali ponitur: ut,

* Hoſtis *habet muros, ruit alto à culmine Troja* [pro * *Hoſtes.*] Romanus credendo vincit.

N. B. Numerus Singularis eſt pars ſeu Membrum Pluralis, non ſpecies: præſertim cum ex Unitatibus, tanquam ex particulis, multitudo omnis conſtituitur.

41. *Quid eſt Synecdoche Speciei?*

SYNECDOCHE SPECIEI eſt, quando ex Specie ſignificatur Genus: ut, cum ponitur *Ariſtides* pro *Juſto*; *Cræſus* pro *Divite*; *Mecænas* pro *Patrono*. Sic infinitum numerum dicimus pro magno: ut, † *Sexcenta licet ejuſmodi proferre.*

[† Sexcenta] *Species numeri magni pro numero magno in genere.*

CAP. IX.

42. *Quid est Synecdoche Totius?*

SYNECDOCHE TOTIUS est, quando ex Toto Pars significatur.

43. *Unituplex est Totum?*

Totum est duplex: { Integrum, vel Genus.

44. *Quid est Synecdoche integri.*

SYNECDOCHE INTEGRI, est, quando ex Integro significatur Membrum: ut,

Pabula gustâssent Troja, Xanthumq; bibissent;
i. e. *partem pabuli, partem Xanthi fluvii.*

Sic Numerus Pluralis pro Singulari; ut, Nos *populo imposuimus, & Oratores visi sumus,* Ubi de se tantùm loquitur Orator.

45. *Quid est Synecdoche Generis?*

SYNECDOCHE GENERIS est, quando ex Genere significatur Species: ut, *Homo* pro *Catilinâ*; *Virtus* pro *Fortitudine*; *Poeta* pro *Homero, aut Virgilio*; *Orator* pro *Demosthene*, aut *Tullio*.

Sic, cum *vixisse* & *fuisse* dicimus, quæ jam mortua esse, & non existere intelligimus;

——Palmus Troes, fuit *Ilium & in ea Gloria Teucrorum.*——

Hactenus de Tropis. *Vid. supra, Quæst. 1.*

CAP.

CAP. X.

46. *Quid eſt Figura?*

FIGURA eſt Elocutio, quæ Orationis habitui à rectâ & ſimplici conſuetudine mutatur.

47. *Quotuplex eſt Figura?*

Figura duplex eſt: { Dictionis, vel Sententiæ. *Vid. Quæſt. 73.*

48. *Quid eſt Figura dictionis?*

FIGURA DICTIONIS eſt, quæ oratio figuratur dictionibus aptè & jucundè inter ſeſe reſonantibus.

49. *Quotuplex eſt Figura dictionis?*

Figura Dictionis duplex eſt, vel in ſonorum { Diменſione, vel Repetitione. *Vid. Qu. 65.*

50. *Quid eſt Figura in Dimenſione?*

FIGURA IN DIMENSIONE eſt ſuavis ille ſonorum in oratione Numerus.

51. *Quotuplex eſt Numerus?*

Numerus duplex eſt: { Poeticus, vel Oratorius. *Vid. Qu. 62.*

52. *Numerus Poeticus id eſt?*

NUMERUS POETICUS eſt, qui perpetuis certorum ſpatiorum legibus aſtringitur.

53. *Quotuplex eſt Numerus Poeticus?*

Numerus Poeticus duplex eſt: { Rhythmus, aut Metrum.

54. *Quid eſt Rhythmus?*

RHYTHMUS eſt numerus Poeticus certum ſyllabarum numerum, nullâ habitâ quantitatis ratione, continens.

Plerumque autem Epistrophen soni conjunctam habet: ut in illo divini Vatis Pœmate.

Dare to be true: nothing can need a lie;
A fault that needs it most, grows two thereby.

55. *Quid est Metrum.*

METRUM est numerus Poëticus certis pedibus constans, quorum ultimus ultimum habet indifferentem.

N.B. Hujus numeri gratia *Metaplasmus* (i.e. transformatio quædam dictionis) permittitur, quando scil. aliquid in ea deficit, redundat, vel immutatur.

56. *Quot sunt Metaplasmi Species?*

Metaplasmi quatuor sunt Species:

- I. In eliendo, 2. — Synalœpha, Ecthipsis,
- II. In addendo & auferendo, 6. — Prosthesis, Aphæresis, Epenthesis, Syncope, Paragoge, Apocope,
- III. In Distrahendo & contrahendo, 2. — Diæresis, Synæresis,
- IV. In Immutando, 5. — Tmesis, Metathesis, Antithesis, Diastole, Systole.

Quæ omnia nota sunt ex Grammatica.

57. *Quid est Tmesis?*

TMESIS est, Quæ compositæ vocis partes, alterius

rius vocis interpositione, dissecat; ut Hor.
Est quiddam prodire tenus, si non datur ultra. i.e. licet quadantenus prodire.

58. *Quid est Metathesis?*

METATHESIS est, quæ literarum eandem transponit: ut, *pistrù* pro *pristù*, *Timbre* pro *Timber*. Virg. Æn. 3. de Scylla
Prima hominis facies, & pulchro pectore virgo
Pube tenus; postrema immani corpore pistrù,
Nam tibi Tymbre caput Evandrem abstulit ensis.
Æneid. 10.

59. *Quid est Antithesis?*

ANTITHESIS est, quæ literarum unam pro alia ponit: ut *Olli* pro *illi*; *vertunt* pro *vertunt*; *optume* pro *optime*.

60. *Quid est Diastole?*

DIASTOLE est, quæ brevem syllabam producit: ut,
Molle meum levibus cor est violabile telis. Ovid.
Cum mulĕre *marem sociali fœdere jungens.* Maur.
ubi syllabæ natura breves in cor *&* mulĕre *per Diastolen, producuntur.*

SYSTOLE est, quæ longam Syllabam corripit; ut, *tulerunt*, *palma*;
Matri longa decem tulerunt fastidia menses. Virg.
Regis opum sterilisque diu palma, aptaque remis. Horat. est. pro *tulerunt*, *palma*.

Quæ ad numeri Poetici, sive Carminis, rationem pertinent, à Grammaticis petenda sunt, quamvis in Rhetorica tradi debent.

CAP. XI.

62. *Quid est Numerus Oratorius?*

NUMERUS ORATORIUS est, qui ex pedibus quidem constat, sed incertis & liberis.

Hactenus de Figura in soni dimensione.

63. *Quotuplex est Figura in soni repetitione?*

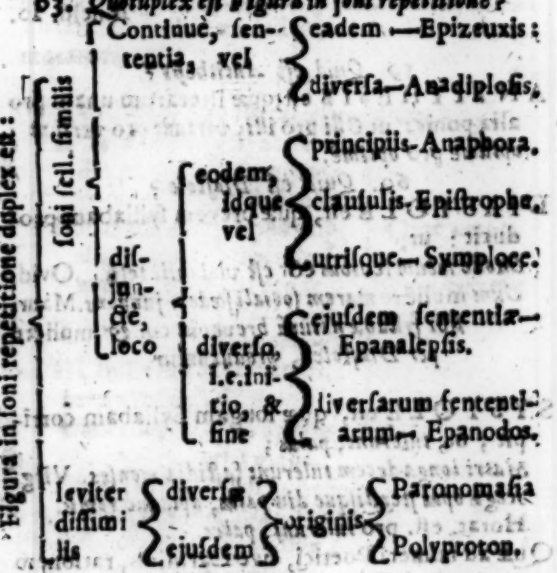

CAP.

CAP. XII.

62. *Quid est Epizeuxis?*

EPIZEUXIS est, quando sonus similis continuè in eâdem sententiâ iteratur.

63. *Quotuplex est?*

Duplex est: vel in { parte vocis — { principii, / vocè integrâ { finis.

Principii: ut, Ovid. Met. 1.

O Utinam possem populos reparare paternis
Artibus, atque animos formare infundere terræ!

Finis: ut, de Arusp. resp.

Titus Annium ad illam pacem comprimendam, extinguendam, funditus delendam natus esse videtur.

In voce integrâ: ut, *Virg.* Ecl. 6.

Ipsæ sonant arbusta, Deus Deus ille, Menalca.

81, *nisi quæ facie poterit te augna videri.*
Nulla futura tua est, nulla futura tua est.

66 *Quid est Anadiplosis.*

ANADIPLOSIS est, quando sonus similis continuè in diversis sententiis, *i. e.* in fine præcedentis, & principio sequentis repetitur: ut, *Virg.* Ecl. 10.

Pierides, vos hæc facietis maxima Gallo,
Gallo, *cujus amor tantum mihi crescit in horas*

67. *Quid est Climax?*

CLIMAX est, quando Anadiplosis pluribus gradibus continuatur: ut, ad Heren. *Quæ reliqua spes libertatis manet, si illis, & quæ libet, licet; & quod licet, possunt, & quod possunt, audent; & quod audent, faciunt; & quod faciunt, vobis molestum non est.*

CAP. XIII.

68. *Quid est Anaphora?*

ANAPHORA est, qua similis sonus iteratur in principiis sententiarum; ut, V. Geor. 5. Te, *dulces conjux*, Te *solo in littore secum*, Te, *veniente die*, Te, *decedente*, *canebat*.

69. *Quid est Epistrophe?*

EPISTROPHE est, qua similis sonus in clausulis iteratur: ut, pro Pomp. *Ut ejus voluntatibus non solùm cives assenserint, socii obtemperarint, hostes obedirint, sed etiam venti tempestatesque obsecundarint.*

70. *Quid est Symploce?*

SYMPLOCE est, qua similis sonus in principiis & clausulis iteratur: ut, Agrar. 1. Quis *legem tulit*? Rullus. Quis *majorem populi partem suffragiis privavit*? Rullus. Quis *Comitiis præfuit*? Rullus.

CAP. XIV.

71. *Quid est Epanalepsis?*

EPANALEPSIS est, qua similis sonus in principio & clausula ejusdem sententiæ repetitur: ut, Æneid. 1.

Multa *super Priamo rogitans*, *super Hectore* multa.

72. *Quid est Epanodos?*

EPANODOS est, qua similis sonus in principio & clausula diversarum sententiarum, sed inter-

intercedente Anadiplosi iteratur : ut, *Virgil.* Eclog. 8.

Crudelis Mater *magis*, *an Puer Improbus ille*?
Improbus ille Puer, crudelis tu quoque Mater.

Whether the worſt, the Child accurſt, or elſe the cruel Mother!
The Mother worſt, the Child accurſt, As bad th' one as th' other.

CAP. XV.

73. *Quid eſt Paronomaſia.*

PARONOMASIA eſt, cùm dictio literæ aut ſyllabæ alicujus commutatione, ſignificatione quoque commutatur : ut, Cat. 1. *Non emiſſus ex urbe, ſed immiſſus in urbem eſſe videatur.*

74. *Quid eſt Polyptoton?*

POLYPTOTON eſt, cum ejuſdem originis variis caſibus voces inter ſe conſonant : ut, *Virg.* Æn. 4.

Mors mortis morti mortem niſi morte dediſſet,
Æternæ vitæ janua clauſa foret.

CAP. XVI.

75. *Quid eſt Figura Sententiæ?*

FIGURA SENTENTIÆ eſt, Figura quæ totam Sententiam aliquo animi motu afficit.

76. *Quotuplex*

76. *Quotuplex est?*

Duplex est, in Logismo:
- 1. Ecphonesis
- 2. Revocatio Sui-ipsius, quæ vel
  - Antecedentis correctio: Epanorthesis.
  - Consequentis reticentia: Aposiopesis.
- 3. Apostrophe.
- 4. Prosopopœia.

Dialogismo. *Vid. Quæst. 92.*

77. *Quid est Logismus?*

Logismus est, quando sine collocutione sententia figuratur.

78. *Quotuplex est?*

Quadruplex est: *Ecphonesis, & Sui-ipsius Revocatio, Apostrophe, & Prosopopœia.*

ECPHONESIS est Figura in Logismo per Adverbium Exclamandi expressum vel intellectum.

N. B. Ista Figura magnum prorsus est animi commovendi instrumentum, & quidem affectuum variorum.

79. *Quot modis fieri solet Exclamatio?*

Fieri solet per modum:
1. Admirationis: ut, *O clementiam admirabilem?*
2. Desperationis: ut, *O frustra mei suscepti labores!*
3. Optationis: ut, *O utinam tunc, cùm Lacedæmona classe petisset, Obrutus insanis esset adulter aquis!*
4. Indignationis: ut, *O scelus! O pestēs! O labes!*
5. Irrisionis: ut, *O stultos Camillos, Curios, Fabricios, Calatinos, Scipiones, Marcellos, Maximos! O amentem Paulum! rusticum Marium!*

6. obtesta-

Fieri solet per modum

6. Obtestationis; *Prob Deum atq; hominum fidem!* (tior!
7. Gaudii; *O populares! et quis me hodie fortuna-*
8. Commiserationis & doloris; ubi usurpantur *ah, heu, ehei*: ut, Cic. Offic. 1. *O domus antiqua! heu, quam Dispari domina dominaris!*
9. Invocationis vel compellationis; ut, *Dii maris & cœli! Dignissime vir! Amplissime præsul!*
10. Deprecationis; ut, Æn. 1.
Dii tibi (siqua pios respectant numina, siquid
Usquam justitiæ est, & mens sibi conscia recti)
Præmia digna ferant! ——
11. Imprecationis; ut, Æn. 2.
At tibi pro scelere (exclamat pro talibus ausis)
Dii (siqua est cælo pietas; quæ talia curet)
Persolvant grates dignas! ——

80. *Quid est Epiphonema?*

EPIPHONEMA est exclamationis species, quæ ad finem rei narratæ & explicatæ addi solet: ut, cùm *Virgilius* exposuisset omnes casus, quibus *Juno* Romanos persequebatur, tandé acclamat, *Tantæ molis erat Romanam condere Gentem.* Æneid.

81. *Quid est Revocatio sui ipsius,*

REVOCATIO SUI IPSIUS est, quando revocatur quippiam; & est ardentioris sermonis veluti refrigeratio.

82. *Quotuplex est.*

Duplex est: { Epanorthosis, aut / Aposiopesis.

83. *Quid est Epanorthosis?*

EPANORTHOSIS est, quando antecedens aliquid corrigendo revocatur: ut, Ter. Heaut. *Filium unicum*

unicum adolescentulum habet; ab quid dixi? habere me: imò habui Chremę: nunc habeam, necne incertum est.

85. *Quid est Aposiopesis?*

APOSIOPESIS est, qua sententiæ inchoatæ cursus revocatur, partem aliquam, quæ tamen intelligatur, reticendo; ut, Ter. Eun.

Ego te furcifer, si vivo.

CAP. XVII.

APOSTROPHE est, quando oratio ad alienam personam convertitur, quam instituta oratio requirit, ut, Metam. 1.

——— *Dii cœptis (nam vos mutastis & illas)*

Quot modis fieri solet Apostrophe?

Apostrophe fit variis modis

1. Ad Deum; ut, *sit misericordia tua, Jehovah, super nos, quemadmodum speramus in te.*
2. Ad Angelos bonos; ut, *Vos sanctissimi Angeli testes volo meæ innocentiæ.*
3. Ad Angelos malos; ut, *Sanguis Jesu Christi nos purgat ab omni peccato: Quid ergo tibi vis Satan, quando contra tu mihi insusurras?*
4. Ad Adversarios; ut, *Quousque tandem, Catilina, abutere patientia nostra?*
5. Ad ipsum Oratorem; ut, *quid perturbas animam meam? quin te convertis ad Deum, inque sinum ejus tuam exoneras solicitudinem.*
6. Ad Audjtores præsentes; ut, *Te nunc appello P. Scipio, Te Metelle.*
7. Ad absentes; ut, *De rebus tuis gestis, M. Marcelle, nulla unquam conticesset ætas.*

8. Ad

8. Ad mortuos: ut, *Sic eſt auditores, Facundiæ ad omnia utilis. Provoco ad te Cicero, Eloquentiæ parens.*
9. Ad Beſtias: ut, *Vos adeſte Ciconiæ, & ingratitudinem hominum redarguite.*
10. Ad res Inanimatas: ut, *Vos agri, vos parietes obteſtor; Annon ſudabatis, cùm tantum neſas hoc loci perpetrabatur?*

88. *Quid eſt Proſopopœia?*

PROSOPOPOEIA eſt, quâ alienam perſonam oratione noſtrâ loquentem fingimus. Sic *Virg.* ſub Æn. perſonâ:

O ſocii! (neque ignari ſumus ante malorum)
O paſſi graviora! dabit Deus his quoq; finem, &c.

89. *Quotuplex eſt?*

Duplex eſt: { Imperfecta, & / Perfecta.

90. *Quid eſt imperfecta?*

IMPERFECTA eſt, cum ſermo alienæ perſonæ leviter & obliquè repræſentatur: ut, pro lege Manil. *Hi vos (quoniam libere loqui non licet) tacitè rogant, ut ſe quoque, ſicut cæterarum provinciarum ſotios dignos exiſtimetis, &c.*

91. *Quid eſt Perfecta?*

PERFECTA eſt, cum tota fictio perſonæ oratione noſtrâ plenè repræſentatur.

CAP. XVIII.

92. *Quid eſt Figura in Dialogiſmo?*

FIGURA IN DIALOGISMO eſt, cum ſententia figuratur in collocutione, quæ conſiſtit in Interrogatione & Reſponſione.

93. *Quotuplex*

93. *Quotuplex est?*

Duplex est
- Interrogatio.
  - Deliberatio
    - nobiscum—Aporia.
    - cum aliis—Anacœnosis.
  - Occupatio.——
    - Prolepsis &
    - Prosapodosis.
- responsio.
  - facti
  - dicti
  - Condonatio
    - Epitrope
    - Synchorêsis.

94. *Quid est Aporia?*

APORIA est deliberatio nobiscũ: ut, Virg. Æn. 4.

En quid agam? rursúsne procos irrisa priores
Experiar? Nomadumq; petam connubia supplex, &c.

Tandem responsio addubitationis sequitur:

Quin morere, ut merita es, ferroque averte dolorem.

95. *Quid est Anacœnosis?*

ANACOENOSIS est deliberatio cum aliis: ut, Cic. pro Quin. *Quin denique? quid censetis? cedo si vos in eo loco essetis, quid aliud fecissetis?*

96. *Quid est Occupatio?*

OCCUPATIO est, cum alieni consilii interrogationem occupamus, eique responsionem subjicimus.

Hæc
- à priore parte Prolepsis sive Ὑποφορὰ
- à posteriore parte Prosapodosis Ἀνθυποφορὰ

dicitur.

Ὑποφορὰ subjectionem proponit: cujus signa ferè sunt. *Etsi, licèt, quanquam, dicat aliquis, quærat aliquis, miretur aliquis, at inquis, at inquiat aliquis, &c.*

Ἀνθυποφορὰ objectioni respondet, cujus signa ferè, sunt, *Tamen, ac inquam ego, respondeo hunc in modum, bis talem comparatam volo responsionem, &c.*

N. B.

N. B. Prolepsis fere Prosopopœiam conjunctam habet;

Ideoque alias { obliqua / directa } est:

OBLIQUA est, quæ imperfectam solummodo Prosopopœiam adjunctam habet; ut, Cic. pro Amer. *Credo ego vos (Judices!) mirari quid sit, quod cum tot summi Oratores hominesque nobilissimi sedeant, ego potissimum surrexerim,* &c.

Tandem Responsio subjungitur.

Quæ me igitur res præter cæteros impulit, ut caussa Sexti Roscii reciperem?

DIRECTA est, quæ plenam habet Prosopopœiam; Cic. pro Cœlio. *Dicet aliquis, hæc igitur est tua disciplina? Sic tu instituis adolescentes?*

CAP. XIX.

97. *Quid est Epitrope?*

EPITROPE est, cum facti cujuspiam licentia condonatur.

98 *Epitrope quotuplex est?*

Epitrope duplex est: { Seria. / Ironica. }

Seria: pro Flacco. *Tribuo Græcis literas, do multarum artium disciplinam, non adimo sermonis leporem, ingeniorum acumen, dicendi copiam; denique etiam siquæ sibi alia sumant, non repugno; testimoniorum religionem & fidem nunquam ista natio coluit.*

Ironica; ut, — *neque te teneo, neque dicta refello.*

I. *Sequere Italiam ventis; pete regna per undas.*

99. *Quid*

99. *Quid est Synchoresis?*

SYNCHORESIS est, cùm dictum aliquod, aut argumentum condonatur: ut, *Sit sacrilegus, sit fur, sit flagitiorum omnium vitiorúmq; princeps; at est bonus Imperator.*

CAP. XX.

Hactenus de Elocutione, primâ Rhetorices parte, in Tropis & Figuris expositâ.

100. *Quid est Pronunciatio?*

PRONUNCIATIO est externa exornatio Orationis.

Quare dicitur Externa?

Externa dicitur ad differentiam Elocutionis, quæ est *interna* exornatio Orationis.

101. *Quot sunt Pronunciationis partes?*

Pronunciationis partes duæ sunt: { Vox, seu *Prolatio*, / Gestus, sive *Actio*.

De *Prolatione* Canones.

I. *Oratio non eodem tenore, sed gratâ vocis varietate proferenda.* Perpetua enim μονοτονία turpis & ingrata est.

II. *Nè sit vox gravissima, néve acutissima.* Nam submisso illo murmure debilitatur omnis intentio: contrà autem, omnia clamosè dicere, insanum est. Et quod majus insciliæ fuerit

rit argumentum, quàm clamore applauſum quærere velle; quales veriùs *Clamatores* dixeris quam *Oratores*. *Cicero* eos claudis eſſe ſimiles dicebat; nempe, quia ut hi ob imbecillitatem ſuam ad equum confugiunt: ità iſti in voce Stentorea, tanquam in jumento, fiduciam omnem apud imperitiores ponunt. Atqui, ut bene olim dictum fuit, cognoſcitur Orator ὐκ ἐκ τῆς φωνῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς γνώμης non ex voce, ſed ex mente. Voſſ.

III. *Singula cujuſque dictionis ſyllaba, præſertim extrema, diſtinctè & clarè proferantur.*

Quia terminationis occultatio occultat ferè ſenſum ſententiæ: hic tamen ſupina diſcentium (nè dicam docentium) negligentia in ſcholis nonnullis nimiùm peccatur.

IV. *Emphatica, aliſque præcipuæ notæ verba præſertim antithetica, ſeu invicem reſpondentia, paulò altiorem vocis & tonum & ſonum requirunt*: ut, *An* lingua *&* ingenio *patefieri aditum ad civilitatem potuit*, manu *&* virtute *non potuit*? Hic verba emphatica, *lingua* & *manu*, *ingenio* & *virtute* invicem reſpondent: ideóque clariori voce proferenda ſunt.

V. *Vox*, quintum *ad orationis partes*,

1. *In exordiis*, ſubmiſſa ac verecunda.
2. *In narratione*, ſimplex & aperta, familiari colloquio ſimilis.
3. *In poſitione*, fortior & clarior.

4. In *Confirmatione* sit varia: nempe in
   - *explicando*, recta & media inter acutam & gravem.
   - *probando*, gravis, agilis, & acris.
   - *amplificando*, contenta, fortis, & penetrans.
5. *In confutatione*, sit vehementior & severior, & si efferenda sit Ironia, jocosa.
6. *In Epilogo* excitata, quasi parta victoria.

VI. *Ratione affectuum, sit vox.*

1. *In miseratione*, flexibilis, plena, interrupta, flebilis.
2. *In iracundia*, acuta, incitata, crebrò interrupta, nutans, vacillans, & proferens verba tertiata.
3. *In metu & verecundia*, contracta, demissa, hæsitans & abjecta.
4. *In voluptate*, lenis, tenera, effusa, hilarata, remissa.
5. *In dolore sine commiseratione*, gravis & obducta sono, & profluxiore.
6. *In dolore cum commiseratione*, tristis, blanda, & submissa.
7. In *blandiendo, fatendo, satisfaciendo, rogando*, lenis & submissa.
8. In *suadendo, monendo, promittendo*, gravis ac fortis.
9. *In consolando*, tristis, blanda & submissa.
10. *In laudando, gratiarum actione, & similibus*, læta, magnifica, & sublimis.

De

De Gestu Regulæ.

Quæ sunt de gestu { Totius Corporis. / Singularum partium.

Totius Corporis.

I. *Corpus inter perorandum sit secundum naturam erectum & elevatum.*

II. *Corpus moderatè moveatur, nè sit immobile instar trunci, aut agitetur instar arundinis à ventis impulsæ.*

Singularum partium:

III. *Caput* erigatur in causa bona, demittatur modicè ad significandum modestiam, verecundiam, & humilitatem: cætera sit erectum secundum naturam.

IV. *Oculi* aperti significant favorem; immoti & blandi fiduciam, immoti & rigidi vehementiam, conniventes dissimulationem, expectationem, & admirationem.

V. *Cervice* utendum erecta, non tamen rigida.

VI. *Humeri* non alleventur nimis, aut contrahantur.

VII. *Brachia* modicè projiciantur, & dextrum potiùs quàm sinistrum faciat gestum.

VIII. *Manus* optimè à sinistro incipiat latere, ac dextro deponitur.

IX. *Pectus* feriatur, & femur in affectibus vehementioribus.

X. In *Pedibus* observetur { Status. / Incessus.

In dextrum aut lævum latus vacillare, alternis pedibus insistendo, ridiculum est. *Suppositio* tamen *pedis* in contentionibus & incipiendis & finiendis est opportuna.

Incessus permissus est Oratori, sed raro, & tantùm in causis publicis, ubi suggestum amplum & spatiosum est: discurrere autem ineptissimum.

Atque hæc de Gestu corporis sufficiat monuisse: reliqua, quæ ad Actionem pertinent, exercitationi relinquemus: cui plus hoc agendi artificium debet quàm Præceptis.

FINIS.

Δόξα πῷ Θεῷ.

APPENDIX
DE
FIGURIS SECUNDARIIS.

Primariis Dictionis sententiæ Figuris (ὅτι ὁ προσθήκης μέρη) adjiciantur totidem in utroque secundariæ.

Figuræ Dictionis Octo:

1. *Ellipsis*,	5. *Hyperbaton*,
2. *Pleonasmus*,	6. *Zeugma*,
3. *Asyndeton*,	7. *Antithesis*,
4. *Polysyndeton*,	8. *Græcismus*.

Quæst. 1. *Quid est Ellipsis?*

ELLIPSIS est, quando Verbum aliquod in constructione necessarium, omittitur, ad exprimendum affectum. Ita *Admirationem* præ se fert imperfecta illa Veneris locutio. Æn. 1. *Sed vos qui tandem?*—ubi omittitur [*estis.*] Et illa Pamphili *indignationem*: Ter. Act. 1. Scen. 5. *Tantâmne rem tam negligenter agier?* ubi deest [*decet.*]

Quæst. 2. *Quid est Pleonasmus?*

PLEONASMUS est, quando verbum aliquod in Oratione redundat.

N.B. *Indicat autem, cum emphasi, vehementiam, aut certitudinem: ut,* Ubi gentium? Hisce oculis vidi. *Sed qui talem emphasin non habet, otiosus est, & vitiosus.*

Quæst. 3. *Quid est Asyndeton?*

ASYNDETON est, quando in vocabulorum congerie, omittitur Conjunctio copulativa, ob celeritatem & acrimoniam: ut, *Tot res repentè circumvallant, unde emergi non potest; vis, egestas, injustitia, solitudo, infamia.* Ubi singulæ voces asyndetæ sunt emphaticæ.

Quæst. 4. *Quid est Polysyndeton?*

POLYSYNDETON est, quando Conjunctiones, ob orationis gravitatem, neque etiam sine emphasi, redundant: ut, *Liv.* lib. 8. Dec. 3. *Et somnum & vinum, & epulæ, & scorta, & balnea, corpora atque animos enervant.*

Quæst. 5. *Quid est Hyperbaton?*

HYPERBATON est verborum à recto constructionis ordine, in alium concinniorem, elegantiæ & varietatis ergò, transpositio: ut, in primâ primæ orationis sententiâ. *Quæ res in civitate duæ plurimum possunt, eæ contrà nos ambæ faciunt in hoc tempore, summa gratia & eloquentia; quarum alteram (C. Aquillii) vereor, alteram meum Eloquentia, Q. Hortensi, nè medicendo impediat, nonnihil commovear: gratia S. Nævii, nè P. Quinctio noceat, id verò non mediocriter pertimesco.* Naturalis enim ordo longè diversus est: *Gratia & Eloquentia summa, quæ duæ res possunt plurimùm in civitate, ambæ eæ faciunt contra nos in hoc tempore: quarum vereor alteram, (C. Aquilii) meum alterum commovear nonnihil, nè eloquentia Q. Hortensi impediat me dicendo: pertimesco verò id non mediocriter nè gratia S. Nævii noceat P. Quinctio.* Quam hic ordo absonus, quam ingratus foret?

Quæst. 6.

Quæst. 6. *Quid est Zeugma?*

ZEUGMA est, cùm Verbum aliquod, aut Adjectivum, semel in sententia expressum, ad plura diversorum Generum, Numerorum, aut Personarum, supposita refertur, cum quorum proximiori concordat; ut, *Vicit pudorem libido, timorem audacia, rationem amentia.*

Est autem triplex:

Prozeugma; cùm vox illa communis exprimatur in principio: ut,

— Sunt *nobis mitia poma,*
Castaneæ molles, & pressi copia lactis.

Mesozeugma; cum in medio: ut,

Semper honos nomenque tuum laudesque manebunt.

Hypozeugma; cùm in fine: ut, Ovid.

Non Venus & vinum sublimia pectora fregit.

Quæst. 7. *Quid est Antithesis?*

ANTITHESIS est, cùm Opposita (seu Antithera) in oratione invicem respondent: ut,

Obsequium amicos, Veritas odium parit.

Quæst. 8. *Quid est Græcismus?*

GRÆCISMUS [sive Hellenismus] est quando constructio Græcæ linguæ propria in sermone Latino usurpatur: ut, *Canum degeneres caudam sub alvum reflectunt. Nigra lanarum nullum colorem bibunt.* Sic Græci; Isocr. Ἀιχρὸν γὰρ τοὺς μὲν γραφεῖς ἀποικάζειν τὰ κλεὰ τῶν ζώων, τοὺς δὲ παῖδας μιμεῖσθαι τῷ σπουδαίους τῶν γονέων.

His addantur.

HYSTEROLOGIA [sive Hysteron Proteron] cum in oratione, quod naturæ ordine præcedit, sequitur; ut, Virg.

Postquam alios tetegit fluctus, & ad æquora venit,

ANTIPTOSIS est, cùm casus pro casu ponitur: ut, *Urbem quam statuo, vestra est*; pro *urbs*.

HYPALLAGE est, cùm duæ dictiones commutant casus: ut, *Dare classibus Austros*; pro *dare classes Austris*.

Figuræ Sententiæ decem:

1. *Parrhesia*,
2. *Erotesis*,
3. *Parenthesis*,
4. *Paresthesis*,
5. *Periphrasis*,
6. *Synonymia*,
7. *Hypotyposis*,
8. *Præmunitio*,
9. *Transitio*,
10. *Reticlio*.

Quæst. 1. *Quid est Parrhesia.*

PARRHESIA est, cùm rem invidiosam, aut odiosam libere eloquimur apud eos, quos vereri debemus. Et est duplex: vel qua crimen nobis intentatum confidenter fatemur & defendimus; vel qua aliis crimina audacter objectamus & reprehendimus.

Quæst. 2. *Quid est Erotesis.*

EROTESIS est locutio, qua aut

1. Scisciamur; ut,

——*cujum pecus? an Melibœi?*

2. Instamus; ut,

Quousque tandem, Catilina, abutere patientiâ nostrâ?

3. Contrarium

3. Contrarium vehementer enunciamus: Interrogatio enim affirmativa vehementer negat; negativa vehementer affirmat.

Quæst. 3. *Quid est Parenthesis?*

PARENTHESIS est sententiola sententiæ partibus commodè inserta; sed nec cum priori, nec cum posteriori cohærens. De quâ duæ notentur Regulæ:

1. Nec longa, nec frequens sit; quia hiulcam reddit orationem & obscuram.
2. Parenthesis Parenthesi raro inseratur.

Quæst. 4. *Quid est Parathesis?*

PARATHESIS est, quando declarationis & distinctionis gratiâ, nomen nomini in eodem casu opponitur: ut, *Lupum* [piscem] *non vidit Italia.*

Quæst 5. *Quid est Periphrasis?*

PERIPHRASIS est, rei, quæ verbo uno dici potest, per plura explicatio.

N. B. *Hæc quatuor præcipue modis fit.*

1. Cum Patria, Secta, aut Facinus proprii nominis loco ponitur: ut *Venusinus poeta*, pro *Horatio*; *Sulmonensis Vates*, pro *Ovidio*; *Peripateticæ Scholæ Princeps*, pro *Aristotele*; *Stoicæ Familiæ Pater*, pro *Zenone*; *Eversor Carthaginis*, pro *Scipione*, *Trojani Belli Scriptor*, pro *Homero*, Ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας, *Stephanus*, Ὁ τῶν στάσεων ἐξηγητὴς. *Hermogenes Rhetor*, Ἀλεξανδρεὶς ῥήτωρ, ὁ τὰ ἐρωτικὰ παίξας, *Achilles Statius.*
2. Etymologiâ, cum videlicet nominis rationem explicamus: ut, *Alienæ hæreditatis captator*, pro *Hæredipeta*; *Vir sapientiæ studiosus*, pro *Philosopho*, *Veri Dei cultor*, pro *Christiano.*

3. Nota

3. Notatione, cùm notis, ac signis quibusdam accidentium rem quampiam depingimus: ut, *Caput suo scalpit digito*; pro *molli. Cubito se emungit*; pro *Salsamentario.*

4. Finitione: ut, *Ars ornatè dicendi*, pro *Rhetoricâ*, *Legum ac civium libertatis Oppressor*; pro *Tyranno.*

Quæst. 6. *Quid est Synonymia?*

SYNONYMIA [sive Palillogia] est congeries Synonymorum: ut, Virg. Æn.

Quemsi fata virum servant, si vescitur aurâ
Æthereâ, nec adhuc crudelibus occubat umbris,
Non metus —

Quæst. 7. *Quid est Hypotyposis?*

HYPOTYPOSIS, est cùm res tota ità particulatim & ordine exprimitur, ut coràm videri videatur.

Quæst. 8. *Præmunitio?*

PRÆMUNITIO [sive Præparatio] est, quando adversùs eorum, qui dicturi sumus, reprehensionem, nos præmunimus, rationem aliquam aut causam prætendentes.

Quæst. 9. *Quid est Transitio?*

TRANSITIO est, qua connectuntur partes orationis.

Dupl'ex est;

1. Perfecta; qua dicitur, & quid dictum sit, & quid dicendum; ut, Virg. Georg. 2.

Hactenus arvorum cultus, & sidera cœli
Nunc te Bacche canam, &c.—

2. Imperfecta; qua, aut quid dictum, aut quid dicendum sit, dicitur: ut, Salust. in Jugurth. *De Africa, & ejus incolis ad necessitudinem rei satis dictum.*

Fit

Fit octo modis.

I. Ab æquali: ut, *At hæc erant jucundissima, nec minùm voluptatis attulerunt illa.*

II. Ab inæquali: ut, *Sed hæc utcunque, ignoscenda, quis ferat? audistis gravissima, sed audietis graviora.*

III. A simili: ut, *Hæc perfida designavit, cujus generis sunt & illa, quæ Romæ patrâsse dicitur.*

IV. A contrario: ut, *Sed hæc juvenis peccavit, nunc senis virtutes audietis.*

V. A diverso: ut, *De moribus habet, nunc de doctrinâ reliquum est ut dicamus.*

VI. Quasi per occupationem: ut, *Jam ad reliqua properabimus, si prius illum unum adjecerimus.*

VII. Per reprehensionem: ut, *Quid his immoror? ad id, quod est hujus caussæ caput, festinet oratio.*

VIII. A consequentibus, sive à relativis: ut, *Habes quid in illum contulerim beneficiorum, nunc quam gratiam mihi retulerit, audi.*

Quæst. 10 *Quid est Rejectio?*

REJECTIO est, cum aliquid aut in alium locum, aut in aliud tempus rejicimus; aut omnino à caussa & oratione nostra removemus: ut, *Sed de Lucullo alio dicam loco: & ità dicam, ut neque veræ laus ei detracta orationè meâ, neque falsa afficta esse videatur.*

De his rebus alio tempore dicetur.

N. B. Scitum est caussam in tempora conferre, est differre plura, si cupias, non quæras.

Omnia

Omnia ferè hujus Artis Vocabula (ut & aliarum) origine Græca sunt. Horum igitur natales indigitare, Etymologiæque rationem, in Juniorum gratiam, explicare, & hoc in loco subjicere visum est.

Πρὸς τὸ ὀρθῶς διδάσκειν δεῖ πρῶτον ἐξετάζειν τὰ ὀνήματα.

RHETORICA [subintellige, *Ars*, vel *facultas*] Ῥητορικὴ (scil. τέχνη) à ῥέω *dico*: quia est ars ornatè dicendi. Ῥέω autem hoc modo formatur: εἴρω *dico* est inusitatum; Futurum, ἐρῶ. Ἰωνικῇ διαλύσει, ἐρέω *dicam*; unde deducitur Præsens novum, ἐρέω, *dico*: κατ' ἀφαίρεσιν, ῥέω (sicut ab ἐρύω fit ῥύω) Futur. ῥήσω. Præter. ἔῤῥηκα. Atticè, εἴρηκα (ut εἴληφα pro λέληφα) Præt. Pass. ἔῤῥημαι — ἔῤῥησαι — ἔῤῥηται. Unde ῥῆμα — ῥῆσις — ῥήτωρ, & ῥητορική.

Tropus, τρόπος à Præt. Med. τέτροπα, quod à τρέπω, *muto, immuto*: est enim λέξεων ἐκτροπὴ, *deflexio à communi usu, & propriâ significatione*] Cic. lib. de clar. Orat. *Ornari orationem Græci putant, si verborum immutationibus utantur: quas appellant τρόπους, & sententiarum, orationisque formis, quas vocant σχήματα.*

Cata-

Catachresis, κατάχρησις, *abusio*: à καταχράομαι, —ῶμαι, *abutor*, quia alienis abutimur, cum propria deficiunt: à χράομαι. Præ κέχρημαι, κέχρησαι, &c. unde χρῆσις, & cum Præp. κατ' (*contrarium* significante) κατάχρησις.

Hyperbole, ὑπερβολὴ, *superlatio*; ab ὑπερβάλλω, *supero*; quia alicujus augendi, minuendive caussâ superat veritatem.

Auxesis, αὔξησις, *augmentum*, *incrementum*, ab αὐξέω ῶ, *augeo* (pro quo in usu est αὔξω, *amplifico*,) quia amplificando rem auget.

Meiosis, μείωσις, *imminutio*, *extenuatio*, ἐλάττωσις: à μειόω ῶ, *minuo*, *minorem reddo*: ex Comparativo μεῖον, ut Synonymum ἐλαττόω ex ἔλαττον.

Tapeinosis, ταπείνωσις, *humiliatio*, *submissio*, à ταπεινόω ῶ, *humilem reddo*, *submitto*; quia hac Figura rei magnitudo & dignitas verbis minuitur.

Metalepsis, μετάληψις, *transumptio*, ἀπὸ τοῦ μεταλαμβάνω, quod inter alia significat *transsumo*. Variè sumitur. *Apud Rhetores*, est status quidam, nempe controversia quædam judicium præcedens, ità dicitur, quia à judice in judicem, ab accusatore in accusatorem à tempore in tempus, à loco in locum, vel deniq; cùm negatur agendum hâc lege, hâc pœnâ ob hoc crimen. *Voss.* l. c. 10.

Μετάληψις, *apud Poetas* est, cùm nomina ejusdem significationis, inter sese permutantur: ut, cùm γλήνη (*pupilla*) ponitur pro *puella*, *quin* κόρη etiam illa duo significat. *Quintil.* l. 8. cap. 5. *Superest ex iis, quæ aliter significant*, μετάληψις, *i. e.* transumptio, *quæ ex alio in aliud velut viam præstat*, *Tropus & rarissimus & maximè improprius Est enim hæc in* Metalepsi *natura, ut inter id quod transfertur, sit medius quidam gradus, nihil ipse*

significans,

significans, sed præbens transitum; quem Tropum magis affectamus; ut habere videamur, quàm ut illo in loco desideremus, Itaque hæc *Metalepsis* est in una voce continuatio Tropi per successionem significationum: sicut *Allegoria* est continuatio Troporum in diversis dictionibus, & hæc aliquando confunduntur. Ideò *Eustathius* Μετάληψιν alicubi exponit Ἀλληγορίαν, & μεταλαμβάνειν est & *Allegoricè significare.*

Μετάληψις *apud Grammaticos,* quæ alio nomine κλίσις, cujus est usus in constructione, quum casus, qui præcedit, suam ἀκολουθίαν non servat, sed in alium μεταλαμβάνει, aut μεταλλάττει. Cujus Schematis exempla vide apud *Eustath.* pag. 102.

Λαμβάνομαι, Perf. λέλημμαι (Attice εἴλημμαι) λέλῆφα, &c. inde λῆψις, & cum Præp. μετ, Μετάληψις.

Allegoria, ἀλληγορία, *inversio, permutatio* cum aliud verbis, aliud tenſu proponitur; ab ἄλλος & ἀγορεύω, i.e. ἀγορεύω dico: ἄλλος γὰρ ἀγορεύω, ἄλλος δὲ νοῶ. Continet illa plures translationes & continuas, ideóque perpetua *Metaphora* dicta est: ut *Hor.* lib. 1. Od. 14.

O Navis, referent in mare te novi
Fluctus: O quid agis? fortiter occupa
Portum, &c.

In qua *Navem* pro *Republicâ, Fluctuum tempestates* pro *Bellis Civilibus, Portum* pro *Pace & Concordiâ* intelligi voluit.

Metonymia μετωνυμία, *transnominatio*—à Præpositione μετ & ὄνομα *nomen.* A *Fabio* exponitur nominis pro nomine positio; cujus vis (inquit) pro eo quod dicitur, causam, propter quam dicitur, ponere.

Ironia,

Ironia, εἰρωνεία, *simulatio, irrisio*: ab εἴρω *dico*; unde εἴρων *simulator, qui aliter dicit ac sentit*: ex quo εἰρωνεία accipi solet pro *dissimulatione*, quâ aliter sentimus, aliter loquimur.

Paralelpsis, παράλειψις, *praeteritio*: à παραλείπω, *praetermitto, omitto, relinquo*. Eâ utimur, quia res notae aut pariae sunt, aut quia ingratae futurae existimantur. Eadem & *Parasiopesis* dicitur.

Apophasis, ἀπόφασις *negatio*, ab ἀπόφημι, *nego*.

Metaphora, μεταφορὰ, *translatio*: à μεταφέρω, *transfero*.

Synecdoche, συνεκδοχὴ, *comprehensio*: à συνεκδέχομαι, *comprehendo*, vel *unâ excipio*, quia est Tropus, quo ex uno plura intelligimus, parte totum, specie genus, praecedentibus sequentia, vel contra, *Quintil.* lib. 8. cap. 6.

At *Grammaticis* συνεκδοχὴ vocatur, cum nomen aut verbum universale restringitur ad partem, vel aliquid saltem speciale, quod per Accusativum effertur: ut, *rubet capillos*. *Synecdochen* autem appellant, quia particulare comprehenditur ab universali. Alii malunt vocare ἔλλειψιν Praepositionis *secundum*, ut apud Graecos intelligi solet κατ'. *Vos.* Part. Orat. lib. 4. cap. 6.

Rhythmus, ῥυθμὸς, numerus qualis est, in Musicâ Ῥυθμὸς ab Hesychio exponitur κανὼν, μέτρον, τρόπος, μέλος ἔνφωνον, ἀκολουθία, τάξις, σύγκρισις. Suid. τάξις ἐμμελὴς ἀκολούθου ἁρμονίας.

1. *Est ordo motionis.* 2. *Numerus Musicus*, qui certo temporum spatio constat. 3. *Numerus Oratorius.* 4. *Numerus Poeticus* praecipuè certa in versibus homoeoptôtis mensura, ἀπὸ τοῦ ῥύω—

ῥύσω,

ῥύσω ῥηματικὸν ὄνομα ῥυσμὸς, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς θ — ῥυθμὸς, ἢ ἐκ τοῦ ἐρύω, τὸ ἑλκύω, ἐρυσμὸς, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε καὶ τροπῇ — ῥυθμὸς, ut significetur æquabilis tractus, Etym. pag. 706. 13.

Metrum, μέτρον, *mensura, modus*, deinde *carmen ex mensuris certorum pedum constans*. ἀπὸ τοῦ μείρω τὸ μερίζω, καὶ ἀριθμῷ γίγνεται μέρτρον, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ μέτρον, sicut ἀ φέρω φέρτρον, & ἀ δέρω δέρτρον, Etym. 541. 45.

Metaplasmus, μεταπλασμὸς, *transformatio*, ἀ μεταπλάττω *transformo, transmitto, transfiguro*.

Synalœpha, συναλοιφὴ, *vocalium commixtio, unio duarum syllabarum*, quantum ad vocales, *in unum*, à verbo συναλείφω *co-ungo, simul ungo*; Metaphorice pro *commisceo, confundo, in unum contraho*: sic dicunt, τὸ α καὶ τὸ ο εἰς ω συναλείφεται, i.e. κιρνᾶται.

Ecthlipsis, ἔκθλιψις, *elisio, extritio*: à verbo ἐκθλίβω *extero, elido, excludo*.

Prosthesis, πρόσθεσις, *appositio*: à προστίθημι, *appono*.

Aphæresis, ἀφαίρεσις, *ablatio*: ab ἀφαιρέομαι, *ausero*.

Epenthesis, ἐπένθεσις, *interpositio*: ab ἐπεντίθημι, *interpono*.

Syncope, συγκοπὴ, *concisio*: à συγκόπτω, *concido*.

Paragoge, παραγωγὴ, *productio*: à παράγω, *produco*; Tryphon προχηματισμὸν vocat.

Apocope, ἀποκοπὴ, *abscissio*: ab ἀποκόπτω, *abscindo*.

Diæresis, διαίρεσις: à διαιρέω, *divido*.

Synæresis, συναίρεσις, *contractio*: à συναιρέω, *in unum contraho*: dicitur etiam ἐπισυναλοιφὴ, *collitura*: ab ἐπὶ *ad*, & συναλείφω, *collino, commisceo*.

Tmesis, τμῆσις, *sectio, divisio*: à τέμνω, *seco*; pr. pass. τέτμημαι σαι-ται, unde τμῆμα, τμῆσις, τμητός.

Metathesis, μετάθεσις, *transpositio*, à μετ & τίθημι, po-
Antithesis, ἀντίθεσις, ab ἀντὶ *pro* & τίθημι. (no.
Diastole, διαστολὴ, *extensio*, *diductio*, *dilatatio*: figura, quâ syllaba contra naturam extenditur, profertur que ore διεσταλμένῳ, *diducto*, & *dilatato*, cum tamen sit pronuncianda συνεσταλμένῳ, i.e. *contracto*: à στέλλω, præt. m. ἔστολα, unde cum præp. διαστολή. Aliter vocatur ἔκτασις, i.e. *extensio*.
Systole, συστολὴ, *correptio*: cui opponitur διαστολὴ à pr. med. ἔστολα.
Epizeuxis, ἐπίζευξις, *adjunctio*: ab ἐπιζεύγνυμι, *conjungo*, *desuper innecto*.
Anadiplosis, ἀναδίπλωσις, *reduplicatio*: à præp. ἀνὰ, & διπλόω—ώσω, *duplico*.
Climax, κλίμαξ, *gradatio*: παρὰ τὸ κλίνω, perf. pass. κέκλιμαι, unde κλίμαξ.
Anaphora, ἀναφορὰ, *relatio*, ab ἀναφέρω, *refero*.
Epistrophe, ἐπιστροφὴ, *conversio*: ab ἐπὶ & στρέφω, *verto*.
Symploce, συμπλοκὴ; *complexio*, *complicatio*; à συμπλέκω, *complico*, *connecto*.
Epanalepsis, ἐπανάληψις, *resumptio*; verbum decomp. ab ἐπὶ, ἀνὰ & λαμβάνω, perf. pass. λέλημμαι, λέληψαι — inde λῆψις, & in compositione cum præp. ἐπανάληψις.
Epanodos, ἐπάνοδος, *regressio*; cùm per eadem recurrimus, verba in verso ordine relegentes: ab ἐπὶ & ἄνοδος, quod ab ἄνω & ὁδός.
Paronomasia, παρονομασία, *adnominatio*: à præp. παρὰ, & ὄνομα, *nomen*.
Polyptoton, πολύπτωτον, *variatio casuum*; q.d. varie πτωτὸν, i. e. *cadens*; multitudo casuum variatate distincta.
Logismus, λογισμὸς, à λογίζομαι, præt. λελόγισμαι.

Ecphonesis,

Ecphonesis, ἐκφώνησις, exclamatio; ἀπὸ τοῦ ἐκφωνέω —ήσω

Epiphonema, ἐπιφώνημα, acclamatio; ab ἐπιφωνέω, acclamo.

Epanorthôsis, ἐπανόρθωσις, correctio; ab ἐπανορθόω, corrigo.

Aposiopesis, ἀποσιώπησις, reticentia; ab ἀπὸ & σιωπάω—ήσω, obticeo.

Apostrophe, ἀποστροφὴ, aversio; ab ἀπὸ & στρέφω.

Prosopopœia, προσωποποιέα, fictio personæ, a πρόσωπον, persona, & ποιέω.

Aporia, ἀπορία, addubitatio, ἀπὸ τοῦ ἀπορέω, fut. ἀπορήσω, καὶ ἀπορεῦμαι, ambigo, dubito, hæro animi, pendeo

Anacœnôsis, ἀνακοίνωσις, communicatio: ab ἀνὰ & κοινέω, communico.

Prolepsis, πρόληψις, occupatio, anticipatio: à πρὸ & λαμβάνω, præt λέλημμαι, λέληψαι, &c. unde λῆψις, & cum præp. πρόληψις.

Prosapodosis, προσαπόδοσις, redditio: à προσαποδίδωμι, reddo, insuper do, addo.

Hypophora, ὑποφορὰ, objectio: ab ὑποφέρω, objicio.

Anthypophora, ἀνθυποφορὰ, subjectio: Quint. lib. 9. ab ἀνθυποφέρω, per sermonis exceptionem objicio, tacitè adversarii objectionibus occurro.

Epitrope, ἐπιτροπὴ, permissio: ab ἐπιτρέπω permitto, concedo.

Synchoresis, Συγχώρησις, concessio: à Συγχωρέω, concedo.

Ellipsis, ἔλλειψις, defectus: ab ἐλλείπω, deficio.

Pleonasmus, πλεονασμὸς, redundantia, à πλεονάζω, redundo.

Asyndeton, ἀσύνδετον, inconjunctum; vocatur διάλυτον, dissolutum; oratio, in qua omittuntur copulativæ particulæ; ut veni, vidi, vici; ab α privativâ

vativâ particulâ, & συνδετος, colligatum, à δέω, ligo.

Polysyndeton, πολυσυνδετον, *varie & multipliciter conjunctum* à πολὺς & Συνδέω.

Hyperbaton, ὑπέρβατον, *transgressio*; ab ὑπερβαίνω, *transgredior.*

Zeugma, ζεῦγμα, *junctura junctio*; à ζεύγνυμι, *jungo.*

Antithesis, ἀντίθεσις, *oppositio*, vel ἀντίθετον, *oppositum*; ab ἀντὶ, i.e. *contra*, & θέσις *positio*, à τίθημι.

Græcismus, γραικισμὸς *imitatio Græcorum*, Γραικὸς, *Græcus*, Rex quidam à quo græcia appellatur. V. *Plin l. 4. c. 7. Steph. Byz.* Γραικὸς ὁ Θεσσαλῶν ὑὸς ἀφ' οὗ Γραικοὶ οἱ Ἕλληνες. Eadem figura dicitur

Hellenismus, ἑλληνισμὸς, *Græcorum imitatio*, ab Ἕλλην-ος, *Hellen, Deucalionis* filius à quo græci dicuntur Ἕλληνες, ἑλληνίζω, *Græce loquor.*

Hysterologia, ὑστερολογία, *cum posterius dicitur, quod ordine prius.* Aliter dicitur ὕστερον πρότερον, & προὐστέρησις, ab ὕστερος & λόγος.

Antiptôsis, ἀντίπτωσις, *casûs pro casu positio*; ab ἀντὶ *pro*, & πτῶσις *casus.*

Hypallage, ὑπαλλαγὴ, *immutatio*; ab ὑπὸ & ἀλλάττω *muto.*

Parrhesia, παῤῥησία, *licentia, loquendi libertas & audacia*: quasi παντὸς ῥήσις, à πᾶν, & ῥῆσις, *licentia loquendi*, quâ videsicet omnia dicuntur, etiam quæ tacenda, videri possunt. Hinc παῤῥησιάζομαι (ἀλληγορῶ) *libere loquor.* Παῤῥησιαστικῶς *libere loquendo.*

Erotesis, ἐρώτησις, *interrogatio* ab ἐρωτάω *interrogo.*

Parenthesis, παρένθεσις, *interpositio*: à παρεντίθημι, *infero, interjicio.*

Prosthesis, πρόσθεσις, *appositio*: à προστίθημι, *appono.*

Periphrasis, περίφρασις, *circumlocutio*: à περιφράζω, *circumloquor.*

Syno-

Synonymia, συνωνυμία, *nominis communio*: *synonyma*, i. e. vocabula idem significantia utiliter coacervantur. In eâ ferè posterius est exegeticum prioris: à σὺν & ὄνομα.

Hypotypôsis, ὑποτύπωσις, *evidentia*, & *illustratio*, *quando res ità scribendo exprimitur, ut delineari videatur*. Budæus; ab ὑποτυπόω, *per figuram demonstro*, χαρακτηρίζω.

Præmunitio, προκατασκευὴ, *præparatio, præstructio*: à προκατασκευάζω, *præparo, præstruo, & præmolior quippiam ad id quod tento efficere.*

Transitio, μετάβασις, à μεταβαίνω, *transeo.*

Rejectio, ἀποδόκωξις, *expulsio*: ab ἀποδοκάω, *fugo, sequor, expello.*

INDEX.

		Quæst.
R	Rhetorica quid.	1
Ejus partes	Elocutio,	2
	Pronuntiatio	
Elocutio quid.		3
Duplex	Tropus,	4
	Figura,	
Tropus quid.		5
In Tropo duo consideranda:	Affectiones;	6
	Genera.	
Affectiones Tropi quatuor	Catachresis,	7
	Hyperbole,	
	Metalepsis,	
	Allegoria,	
Catachresis quid.		8
Hyperbole quid.		9
—quotuplex.		10
Auxesis quid.		11
Mejosis quid		12
Metalepsis quid.		13
Allegoria quid.		14
Tropi genera quatuor:	Metonymia,	17
	Ironia,	
	Metaphora,	
	Synecdoche,	

		Quæst.
Metonymia quid.		18
Metonymia	Efficientis.	19
	Materiæ.	21
	Effecti.	22
	Subjecti.	23
	Adjuncti.	25
Ironia quid.		27
Quomodo percipitur.		28
Opposita duplicia.		
Disparata,		29
Contraria,		
Ironia à	Disparato.	32
	Contrario.	33
Paralipsis quid.		34
Apophasis quid.		35
Metaphora quid.		36
Synecdoche quid.		38
Synecdoche	Membri.	40
	Speciei.	41
	Totius	42
	Integri.	44
	Generis.	45
Figura quid.		46
Duplex,	Dictionis,	47
	Sententiæ	
Figura Dictionis quid.		48
dupl. in sonorũ	Dimensione	49
	Repetitione	

Figura

INDEX.

	Quæſt.
Figura in Dimenſ. quid.	50
Numerus { Poeticus, / Oratorius } duplex,	51
Numerus Poeticus quid.	52
Duplex, { Rythmus. / Metrum. }	53
Rythmus quid.	54
Metrum quid.	55
Metaplaſmus quid.	ibid.
Metaplaſmi ſpecies.	56
Tmeſis quid.	57
Metathesis quid.	58
Antithesis quid.	59
Diaſtole quid.	60
Syſtole quid.	61
Numerus Orator quid	62
Figura in ſoni Repetitione	
—quotuplex.	63
Epizeuxis quid.	64
—quotuplex.	65
Anadiplosis quid.	66
Climax quid.	67
Anaphora quid.	68
Epiſtrophe quid.	69
Symploce quid.	70
Epanalepſis quid.	71
Epanodos quid.	72
Paronomaſia quid.	73
Polyptoton quid.	74
Figura Sententiæ quid.	75

	Quæſt.
—quotuplex.	76
Logiſmus quid.	77
—quotuplex.	78
Ecphonesis quid.	79
Quot modis fit.	80
Epiphonema quid.	81
Revocatio Sui ipſius quid.	82
—quotuplex.	83
Epanorthosis quid.	84
Aposiopeſis quid.	85
Apoſtrophe quid.	86
Quot modis fit.	87
Proſopopœia quid.	88
—quotuplex.	89
Imperfecta.	90
Perfecta.	91
Fig in Dialogiſmo quid.	92
—quotuplex.	93
Aporia quid.	94
Anacœnosis quid.	95
Occupatio quid.	96
Epitrope quid.	97
Synchoreſis quid.	98
Prenunci { Pro- / latio, } partes duæ { / Actio, }	100
De Prolatione Canones.	P. 23
	26
De Geſtu Regulæ,	p. 22,

FINIS.